

AANGIFTE TEGEN DE PROCUREUR-GENERAAL VAN DE HOGE RAAD DER NEDERLANDEN

In 2013 is door een klokkenluider bij het Ministerie van Veiligheid en Justitie een richtlijn vrijgegeven van een toenmalige Minister van Justitie aan het College van Procureurs-Generaal. Dit betrof een richtlijn aan het Openbaar Ministerie om alle aangiften tegen faillissementscuratoren die betrokken kunnen zijn bij fraude in het afhandelen van door rechtbanken aan hun toegewezen faillissementen ten alle tijden op te leggen. Verder werd hierin kennisgegeven dat Justitie met de rechterlijke macht is overeengekomen dat eventuele ex. art. 12-procedures tegen het seponeren van aangiften tegen deze faillissementscuratoren zouden worden afgewezen.

Het uit laten gaan van een dergelijke richtlijn is een illegale en onwettige handeling en in strijd met art. 2 en 356 WvSr; en is een inbreuk op de scheiding der machten zoals deze in de grondwet is vastgelegd. Door de Procureur-generaal van de Hoge Raad der Nederlanden zou een onderzoek naar deze richtlijn zijn gedaan. Deze concludeerde dat die richtlijn een falsificatie zou zijn.

Zijn argumentatie hiervoor berustte op mededelingen en ontkenningen van de betrokkenen zelf en een meer dubieuze argumentatie aangaande het in de richtlijn gebruikte lettertype, grammatica en de voorkomende lijnen op de desbetreffende fotokopieën. Dit zonder enige forensische bewijslast.

Op 17.01 2017 is door Stichting Behoud Industrieel Erfgoed te Venlo een WOB-verzoek ingediend bij het Ministerie voor Veiligheid en Justitie. Het betrof de WOB-eis van openbaarmaking van de schriftelijke gegevens van het onderzoek van de Procureur-generaal van de Hoge Raad aan het Ministerie van Justitie, met zijn bewijslast dat deze richtlijn uitgegeven door de voormalig Minister van Justitie aan het College van Procureurs-Generaal een falsificatie zou zijn.

Dit oordeel van de Procureur-generaal werd niet onderbouwd ingediend en bevatte meerdere onjuiste conclusies en het ontbreken van de belangrijkste onderzoeksgegevens.

Op 08.05.2017 is door Stichting Behoud Industrieel Erfgoed bezwaar gemaakt bij het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Waarna een hoorzitting volgde. Bij opening werd medegedeeld dat de documenten waarom is verzocht reeds openbaar waren gemaakt. Hierna werd ons geantwoord dat de door ons gevraagde volledige gegevens niet zijn aangetroffen; en het Ministerie hier niet over beschikte. Indien dit juist is, zijn door de Procureur-generaal van de Hoge Raad der Nederlanden de volgende gegevens niet vrijgegeven, c.q. achtergehouden.

Dit houdt in dat de Procureur-generaal van de hoge Raad der Nederlanden zich schuldig gemaakt heeft aan:

- 1) Art. 162 WvSv. lid c, als kennisdrager van strafbare feiten verzuimde aangifte te doen.
- 2) Art. 227b WvSr. (Nalaten verstrekking gegevens)
- 3) Art. 227a WvSr. (Verstrekking onjuiste gegevens)

Door de Procureur-generaal van de Hoge Raad der Nederlanden zijn achtergehouden:

- A) De voor zijn oordeel/onderzoek noodzakelijke informatie aanwezig bij het Ministerie van Justitie niet opvroeg betreffende de praktijk bij het seponeren van aangiften tegen onwettig handelende faillissementscuratoren en praktijkvoorbeelden van deze ministeriële richtlijn.
- B) De voor zijn oordeel/onderzoek noodzakelijke informatie bij het Gerechtshof Den Haag en de voorzitter van het college, te weten mr. J.W. Wabeke, de procureur-generaal hierin grof nalatig is geweest, omdat mr. Wabeke deze zaken in art. 12-procedures steeds toegewezen kreeg en krijgt m.b.t. praktijkvoorbeelden inzake het navolgen van de ministeriële richtlijn.
- C) De procureur-generaal van de hoge Raad der Nederlanden heeft deze belangrijke gegevens niet vrijgegeven c.q. bewust en strijdig met de wet en diens ambtseed achtergehouden.